

عنوان مقاله:

بررسی سطح توسعه یافتگی شهرستان های استان کرمانشاه با استفاده از مدل های تصمیم گیری و سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS

محل انتشار:

همایش ملی توسعه پایدار استان کرمانشاه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

شاه بختی رستمی - دانشیار، دانشگاه پیام نور، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، تهران

سجاد زنگی‌شاهی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

علی فتحی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران

خلاصه مقاله:

یکی از راه های تشخیص نابرابری های منطقه ای سطح بندی توسعه یافتگی مناطق است. هدف از این پژوهش سنجش و اولویت بندی میزان سطح توسعه یافتگی سکونتگاه های استان کرمانشاه است. روش تحقیق توصیفی تحلیلی است؛ بدین منظور از مدل های تصمیم گیری و سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS و شیوه های تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته شده است. جامعه آماری تحقیق شهر و شهرستان های استان کرمانشاه می باشند. بمنظور گردآوری داده های مورد نیاز و مرتبط از روش کتابخانه ای و اسنادی استفاده شده است. در این راستا با تکیه بر نتایج سرشماری و سالنامه های آماری، اسناد و (پرسشنامه) داده های مورد نیاز در قالب 13 شاخص و 74 پارامتر جمع آوری گردید. رتبه بندی براساس ارزش Q صورت گرفت به طوری که کمترین ارزش بالاترین اولویت محرومیت و عدم برخورداری را بخود اختصاص داده است. میانگین محاسبه شده برای Q در 14 شهرستان مورد مطالعه برابر با 0.520 بدست آمد که نشان می دهد در مجموع وضعیت توسعه یافتگی در استان کرمانشاه پایین تر از حد متوسط است. از نظر شاخص های برخورداری و توسعه یافتگی، شهرستان کرمانشاه با رتبه 1 در بهترین وضعیت و شهرستانهای ثلاث باباجانی، دالاهو، سرپل ذهاب و روانسر در بدترین وضعیت قرار دارند. همچنین در شهرهای استان، شهرکرمانشاه در رتبه اول و شهرهای سطر، شاهو، رباط (ماهیدشت)، میان راهان جزء محرومترین شهرهای استان بوده اند که تاکید بر رویکرد تعادل منطقه ای و عدالت فضایی در برنامه های توسعه استان را ضروری می سازد.

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی، نابرابری، مدل های تصمیم گیری، سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS، استان کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/901488>

